

Adventná

Z vesmírnych diaľok vydala sa Mária na cestu do Betlehema. Svojou chôdzou rozvlnila modrý plášť svojej túžby a nádeje po celej nebeskej klenbe. Jej cesta vedie od hviezdy k hviezde. Nebeské svetlá sa rozjasňujú, keď na nich spočinie Máriin pohľad. V tejto chvíli sa rozochvievajú očakávaním a rozlievajú svoju vôňu k jej nohám. Svoje trblietanie vdychujú do tajomnej modrosti jej rúcha. Tak putuje Mária na hviezdnom vonnom oblaku a z lemu jej plášťa sa leje hviezdny svit.

Zem stemnela, povrch jej zkornatel a srdce ľudí skamenelo zhonom po veciach a záležitostiach vonkajšieho sveta.

Počas mlahavých rán blíži sa k ľudskej duši stíchnutý Advent a viezdnym svetlom iskriacim z Máriinho plášťa. Zapaluje v srdciach skomierajúcich plamienok človečenstva. Potom prichádza tajomný posol Zvestovania. Duša mu načúva v pokornej odovzdanosti. Stíši sa a zvnútorní. Prijíma do seba nebeský prísľub. Mária sa blíži ku konci svojej púte. Zostupuje do Betlehema ľudského srdca. Rozhrňa plášť panenstva a nežné lístky vianočnej ruže, porosené vlhodu nebies sa ľahučko dotýkajú ľudských srdc. Je svätá noc.

Pravdepodobne R.Steiner

